

பாரதி நூல்களும் 95 பாடபேத ஆராய்ச்சியும்

சில குறிப்புகள்

கலாநிதி. க. கைலாசபதி

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

இலங்கை

வேண்டுகோள்:

இந்தக் குறிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பாரதி பாடல்களின் மூலத்தை நிர்ணயிக்கும் முயற்சியை மேற் கொள்வது, பாரதிக்குச் சிறப்பைத் தரும் என்று கருதுவோரும், அல்லது இந்த முயற்சி அவசியமில்லை என்று நினைப்பவர்களும், மற்றக் கருத்து உடையவர்களும், தங்கள் கருத்துக்களைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்குத் தெரிவித்து உதவ வேண்டுகிறோம்.

இலக்கியச் சிந்தனை

9, கணபதி நகர்

சென்னை-600018

முதற்பதிப்பு : ஜனவரி 1974

இரண்டாம் பதிப்பு : ஏப்ரல் 1980

031, MSV:9
N.80

**TEXTUAL CRITICISM
AND
BHARATHI'S WORKS
(AN ESSAY)**

by

Dr. K. KAILASAPATHY

Department of Tamil

University of Jaffna

Srilanka.

அச்சிட்டோர்:

மூவேந்தர் அச்சகம்

சென்னை-600014.

முதற் பதிப்பின்

முன்னுரை

மகாகவி பாரதியார் கவிதை நூல்களிலே காணப்படும் பாடவேறுபாடுகள் குறித்து, 'கலைக்கண்' இதழ்களிலே நான் எழுதி வெளியிட்ட நான்கு கட்டுரைகள் இச்சிறு நூலில் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. பழந்தமிழ் நூல்களிற் காணப்படும் பிரதிபேதங்களை ஆராயும் முயற்சிகள் தமிழறிஞர்களால் ஓரளவு மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர், எஸ். வையா புரிப்பிள்ளை முதலியோரின் பதிப்புக்கள் வாயிலாகப் பிரதிபேத ஆராய்ச்சி ஒருவாறு தமிழில் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அண்மைக்காலத்திலே பேராசிரியர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியம், மு. அருணாசலம், மு. இராமகிருட்டினன், அ. தாமோதரன் முதலியோரது எழுத்துக்களிலும் பாடபேத ஆய்வு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும், இவர்களது கவனம் பழங்கால, இடைக்காலத் தமிழ் நூல்கள் பற்றியதாகவே காணப்படுகிறது.

நவீன தமிழிலக்கியத்தைப் பல்கலைக் கழக மாணுக்கருக்குப் படிப்பிக்கும்பொழுது, பாரதியார், புதுமைப் பித்தன் போன்றோரது நூல்களிலும் பலவிதமான பாடவேறுபாடுகள் நேர்ந்துள்ளமையைக் கவனித்தேன். ஏட்டுச் சுவடிகள் வழிவரும் நூல்களிலேயே பாடபேதங்கள் உண்டு என்று பலர் எண்ணக்கூடும். அச்சடிக்கும் நூல்களிலும் பாடபேதங்கள் நேர்கின்றன என்பதற்குப் பாரதியார் நூல்களே போதிய சான்றாயுள்ளன. இச்செய்தியை வற்புறுத்தவும், யுக்க கவிஞனான பாரதியின் நூல்களுக்குத் திருத்தப் பதிப்பு ஒன்று எத்துணை அத்தியாவசியம் என்பதை எடுத்துக்

கூறவும் இக்கட்டுரைகள் ஓரளவுக்கேனும் பயன்படுமாயின் என் நோக்கம் நிறைவேறியதாகக் கருதுவேன்.

இக்கட்டுரைகளைத் தொகுக்கும் முயற்சியிலும், மறு பிரசுரமாக வெளியிடுவதிலும், அச்சுத் தாள்களைத் திருத்துவதிலும் ஆர்வத்துடன் ஒத்தாசை புரிந்தவர் நண்பர் ஆ. சிவநேசச்செல்வன் ஆவர். அவருக்கு என் நன்றி. 'கலைக்கண்' பாரதி மலருக்கு எழுதிய கட்டுரையை விரித்து எழுதுமாறு கேட்டுக்கொண்ட அச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவினர்க்கும் எனது நன்றி.

க. கை,

29, 42ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு-6

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை

இச் சிறுபிரசுரம் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருவது கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். பாரதி நூற்றாண்டை நோக்கித் தமிழலகம் ஆர்வத்துடன் இயங்கத் துவங்கியிருக்கும் இவ்வேளையில், தமிழன்பர்கள் சிலர், "இது மறுபதிப்புச் செய்ய வேண்டியது" என்று உற்சாகத்துடன் இதனை வெளியிட முன்வந்திருக்கிறார்கள். முதற் பதிப்பு இலங்கையில் வெளிவந்தது. பாரதியின் 'ஜன்மபூமியில்' மறுபதிப்பு வெளிவருவது பல வழிகளிலும் பொருத்தமானதேயாகும். இக்கட்டுரையின் தூண்டுதலால் பாரதி நூல்கள் மேலும் திருத்தமுறப் பதிப்பிக்கப்படும் நிலை தோன்றினால், பாரதி பெருமையும் புகழும் மேலும் ஒங்கும் என்பது என் எண்ணம்.

இராஜ வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

க. கைலாசபதி

சென்ற வருடம் (1973) விஜயபாரதி சுந்தரராஜன் இலங்கைக்கு வந்திருந்த சமயம் என் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். பொதுவாக இலக்கிய விஷயங்களைப் பற்றியும், குறிப்பாகப் பாரதியாரைப்பற்றியும் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது, பேச்சினூடே, “இன்றுவரை ஆராய்ச்சி பூர்வமான பதிப்பு ஒன்று வெளியிடப்படாதிருத்தல் பெருங்குறையே” எனக் குறிப்பிட்டேன். பாரதியாரின் பேர்த்தியான அவர் நான் குறிப்பிட்ட பதிப்பு விஷயத்தைப் போதியளவு கிரகித்துக் கொண்டவராகக் காணப்படவில்லை. “கடினமான காரியம்; யார் முன் வந்து வெளியிடப் போகிறார்கள்?” என்று ஏதேதோ கூறி விஷயத்திலிருந்து நழுவிவிட்டார். விஜயபாரதி மட்டுமன்றி, பாரதி இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ள பலரும், பாரதி நூல்கள் ‘திருத்தப்’ பதிப்பாக வெளிவருவதில் அக்கறை அற்றவராகவே உள்ளனர்.

ரா. அ. பத்மநாபன், பெரியசாமித் தூரன், சிதம்பர ரகுநாதன் முதலிய சிலர் இத்துறையில் அவ்வப்போது, போகிறபோக்கில், சிற்சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருப்பினும், பாடபேத ஆய்வு நோக்கிலே இவர்கள் தமது முயற்சிகளை மேற்கொண்டாரல்லர்.

‘தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்’ என்று விழைந்த பாரதியின் சொற்களுக்கு ஏற்ப, இக்காலத்திற் பாரதியின் கவிதை நூல்கள் பல்வேறு பதிப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன; வெளிவருகின்றன. இத்தகைய நூற்பெருக்கம் மகிழ்ச்சிக்குரியதே யாயினும் இப்பதிப்புகளின் பெரும்பாலானவை பாரதியாரின் மூல பாடத்தி

லிருந்து வெவ்வேறு வகையில் வேறுபட்டவை என்பது ஊன்றிக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதிலே கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலத்துக்கு மேலாக எமது ஆய்வாளர் சிலர் பெரு முயற்சிகள் செய்துள்ளனர். சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாதையர், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, நீ. கந்தசாமிப்பிள்ளை ஆகியோர், பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை மூலபாடத் திறனாய்வு செய்து பதிப்பித்திருக்கின்றனர். எனவே, மூலபாடத் திறனாய்வு எமது ஆராய்ச்சியாளர்கள் அறியாதது ஒன்றன்று. ஆயினும், நவீன கவிஞரான பாரதியார் பாடல்களும் இத்தகைய நுண்ணிய பாட்பேத ஆய்வுக்கு இடந்தருவன என்னும் உண்மையைப் பலர் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை.

பாரதியார் பாராட்டிய முப்பெரும் புலவர்களாம் வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர் ஆகியோர் பற்றிய நூல்களுக்குச் சமமாகப் பாரதியார் பற்றிய இலக்கியத்திறனாய்வு நூல்கள் இன்னும் வெளிவர வில்லையாயினும், குறிப்பிடத்தக்களவு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன ! என்பதில் ஐயமில்லை. பல்வேறு கோணங்களிலிருந்தும், நோக்கு நிலைகளிலிருந்தும் பாரதியாரைப் பலர் கண்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் பாரதியின் சொற்களையே ஆதாரமாய்க் கொண்டுள்ளனர். அச்சொற்கள் ஐயத்துக்கிடமானவை என்றால் முடிபுகள் என்னாகும்?

ஒரு சிறு உதாரணம். முப்பெரும் பாடல்களில் ஒன்று குயில் பற்றியது. இப்பாடலின் தலைப்பு குயில், குயில்பாட்டு, குயிலி, குயிலின் கதை, குயிற்பாட்டு என்றெல்லாம் வேறுபடப் பல்வேறு பதிப்புக்களிலும் குறிக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். பாரதியார் குறித்த தலைப்பு யாது? 'குயிற்பாட்டு' என்ற தொடர் கவிஞரை 'இலக்கண சுத்தமான' எழுத்தாளராய்க் காட்டும்; 'குயில் பாட்டு' என்ற தொடர் கவிஞரை 'இலகுதமிழ்' எழுத்தாளராய்க் காட்டும். எது

சரி? பெரும்பாலான :மலிவுப்பதிப்பு நூல்களில் சந்திப்பிரித்தே பாரதியார் கவிதைகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இதனூற் பாரதியாரது மூல பாடத்தைத் திடமாக அறியும் வாய்ப்புப் பலருக்குக் கிடைப்பதில்லை.

அண்மையில் மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனியினர் பாட பேதங்களை மனங்கொண்டு ஓரளவுக்குச் சில ஒப்புமைப் பகுதிகளைத் தரும் பதிப்பொன்றை வெளியிட்டுள்ளனர். பாட பேத உணர்வு, அதாவது மூலபாடத் திறனாய்வு நோக்கு இப்பதிப்பிற் காணப்படுகிற தாயினும், 'சுத்தமான' ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு ஒன்று எத்துணை அவசியம் என்பதையும் இப்பதிப்பு உணர்த்துவதாயுள்ளது.

இதுவரை வந்திருக்கும் பதிப்புக்களுள் சென்னை அரசாங்க வெளியீடாக (1953ல்) அமைந்ததே பாடபேத விவரங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. எனினும் இப்பதிப்பில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, அரசாங்கப் பதிப்பில், பாரதியார் கையாண்ட சமஸ்கிருதச் சொற்களில் எத்தனையோ அப்பதிப்பின் ஆலோசனைக் குழு வினரால் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, "மாதாவின துவஜம்" என்பது "தாயின் மணிக்கொடி" என மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (சில வருடங்களுக்கு முன் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் வேதநாயகம் பிள்ளையின் பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம் என்றும் பிரசித்தி பெற்ற நாவலைப் பதிப்பித்த பொழுது, அதிலுள்ள வடமொழிச் சொற்களையெல்லாம் களைந்து தனித்தமிழ்ச் சொற்களைப் பெய்து வெளியிட்டனர். ஆறுமுக நாவலர் காலத்து வேதநாயகம்பிள்ளை—தமது காலத்து வழக்கிற்கு இயைய வடமொழிச் சொற்களைக் கலந்து நூலியற்றிய வேதநாயகம்பிள்ளை—கழகப் பதிப்பிலே மறை மலையடிகளின் மாணவராகிறார்). பாரதியாரின் மொழி நடையைத் துணிவதற்கு இன்று வழங்கும் பதிப்புக்கள் உதவ மாட்டா என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கது.

மொழிநடை, இலக்கண அமைதிகள் என்பன மட்டுமன்றி, பாடல்களின் ஒழுங்கும் மூலத்தை அநுசரித்து இன்று இருக்கிறதோ என்பது ஐயத்துக்குரியதே. பற்பல பதிப்புக்களையும் வெளியிட்டவர்கள் புதிய புதிய பாடல்களைச் சேர்த்துப் பொருள்வகுப்புச் செய்துகொண்டனர். உதாரணமாக, கண்ணன், கண்ணம்மா என்னும் பெயர்கள் வரும் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தனிப் பாடல்களாகப் பாரதியார் இயற்றியிருக்கிறார்; அவற்றையெல்லாம் 'கண்ணன் பாட்டு' என்னும் தொகுதியிலே பிற்காலத்தவரான பதிப்பாசிரியர்கள் சேர்த்தமைத்துக் கொண்டனர். அதுபோலவே 'ஸ்வசரிதையும், பிறபாடல்களும்' என்ற பெயரில் (1910) வெளியான சிறு தொகுதியில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் செய்து பிந்திய பதிப்பாசிரியர்கள் வெளியிட்டு வருகின்றனர். 'ஸ்வ சரிதை' என்று பாரதியார், வழங்கிய தொடர், 'சய சரிதை' என்று சென்னை அரசாங்கப் பதிப்பிலும், (அதைப் பின்பற்றிய சக்தி வெளியீட்டிலும்) 'தன் வரலாறு' என்று (உபதலைப்பாக) மெர்குரி புத்தகக் கம்பெனிப் பதிப்பிலும் மாற்றம் பெற்றுள்ளமையை நோக்குமிடத்து, இன்று நாம் படிக்கும் பாரதி பாடல்கள் எந்தளவிற்கு மூலபாடத்தை ஒத்தன என்பது நியாயமான வினாவாகும். இன்று 'சய சரிதையிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பாரதி அறுபத்தாறு என்னும் பகுதி, முந்திய பதிப்புக்களில் வேதாந்தப் பாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்ததாய்த் தெரிகிறது. இப்படிப் பற்பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

மொழி வரலாற்று மாணவன் ஒருவன், பாரதியார் சுவீதைத் தொகுதியில், 'திருவேட்கை' என்னும் தொடரைக் காணும்போது எண்ணுவதற்கும், மூலபாடத்தில் 'லக்ஷ்மி பிரார்த்தனை' என்பதைக் காணும்போது எண்ணக்கூடியதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்குமல்லவா?

பாடல்களை அடிபிரித்து அச்சிடும் முறையிலும் பதிப்புக்குப் பதிப்பு வேறுபாடு காணப்படுகிறது. உதாரணமாகப் பாரதியாரின் அற்புத சிருஷ்டிகளில் ஒன்றான

ஊழிக்கூத்து என்னும் பாடல் அரசாங்கப் பதிப்பில் இசைப் பண்பு கண்களுக்குப் புலனாகும் வகையிற் சீர் பிரித்துப் போடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது விஷயத்திற் சக்தி வெளியீடு வேறுபடுகிறது. சக்தி வெளியீட்டிற் பாடலின் அமைப்பு அமுக்கப்பட்டுவிடுகிறது என்றே கூறத் தோன்றுகிறது.

இவை யாவற்றையும் எண்ணும்போது, பாரதி நூல் களுக்கு, ஆராய்ச்சியூர்வமான—மூலபாடத் திறனாய்வு நோக்கிலமைந்த—பதிப்பு ஒன்று எத்துணை அத்தியாவசியம் என்பது தெளிவாகும். பாரதி தமிழ் எண்ணும் பெயரிற் கவிஞரது உரைநடைப் பகுதிகள் சிலவற்றை எவ்வாறு அரும்பாடுபட்டு, அவை வெளிவந்த பத்திரிகைகளிலிருந்து தூரன் அவர்கள் தொகுத்துப் பதிப்பித்தார்களோ, அவ்வாறே அதைவிடப் பன்மடங்கு முயற்சியுடன், கவிதைகளைப் பதிப்பித்தல் இன்றியமையாதது. தனியொருவரின் முயற்சி இதற்குப் போதாது. ஆயினும் விரைவிற செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

பாரதி ஆய்வு தொடர்ந்து முன்னேற வேண்டுமானால் மூலபாடத் திறனாய்வு இனி, முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைதல் வேண்டும். அதன் பின்னரே உண்மையான பாரதியை நாம் கண்டவர்களாவோம். காலம் போகப் போகப் பழைய பதிப்புக்கள் அருகிக்கொண்டே வருகின்றன. இந்நிலையில் தமிழ்நாட்டுப் பாரதி ஆர்வலர்கள் திட்டம் வகுத்துப் பாரதி நூல்களுக்கு ஆதாரபூர்வமான பதிப்பினை வெளிக்கொணரல் வேண்டும். இவ்வாய்வின் விளைவாகப் பாரதியின் படைப்புகளைக் கால ஒழுங்கில் வகுத்தமைக்கவும் வழிபிறக்கும். பாரதி கவிதைகள் இதுகால வரை அவை இயற்றப்பெற்ற கால அடைவில் வெளியிடப்படாமையும் கவனிக்கத் தக்கதே. சிலைகள் எழுப்பும் 'சீசன்' இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் நிலவுகிறது. இதற்குள் பாரதி நூல்களுக்கு மூலபாடத் திறனாய்வு மேற்கொள்ளப்படும் என்பது சந்தேகமே. ஆனால் அதிவிரைவிற செய்யப்படல் வேண்டும் என்பதை மாத்திரம் நாம் வற்புறுத்தலாம்.

பாரதியார் பாடல்களிலே இக்காலத்திற் காணப்படும் பிரதிபேதங்களைப்பற்றி நான் எழுதியிருந்த குறிப்புக்களைப் படித்த சிலர், அப்பொருள் குறித்து மேலும் சில செய்திகள் கூறினால் உபயோகமாயிருக்கும் என்று கடிதங்கள் மூலம் தெரிவித்திருந்தனர். முக்கியமான இவ்விஷயம் சிலரது கவனத்தையேனும் ஈர்த்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியதொன்றாகும்.

முந்திய கட்டுரையிலே பாரதியார் கவிதைத் தொகுதிகளிற் காணப்படும் பிரதிபேதங்களின் தன்மைபற்றிச் சில உதாரண விளக்கங்கள் கூறினேன். பொதுவிற் பாடபேதங்களை இருவகைப்படுத்தலாம். தற்செயற்பிழை, குறிக்கோட்பிழை ஆகிய இருவகைப் பாடபேதங்களும் பல்வேறு ஏதுக்களால் தோன்றுகின்றன. இவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின், தற்செயற்பிழை பெரும்பாலும் காட்சி காரணமாகத் தோன்றும் மயக்கமாகும். எழுத்துப் பிழை முதலியன இப்பிரிவில் அடங்கும். முற்காலத்தில் ஏடெழுதுவோராலும், இக்காலத்திற் பிரதி செய்வோராலும், அச்சுக் கோப்போராலும் இத்தகைய தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிக்கோட்பிழை என்பது சற்றுச் சிக்கலானது—மூல ஆசிரியர் இவ்வாறுதான் எழுதியிருப்பார் என்று பின்வந்தோர் கருதிச் செய்யும் மாற்றங்களே—பிரக்ஞபூர்வமாகச் செய்யும் “திருத்தங்களே”—குறிக்கோட்பிழை என்னும் பிரிவில் அடங்குவனவாகும். குறிக்கோட்பிழை அடிப்படையில் மொழியியற் சார்புடையது; இலக்கண சம்பந்தமுடையது. எனினும் பண்பாடு, அழகியல், ரசனை முதலியவற்றின் அடிப்படையிலும் இத்தகைய பிழைகள் தோன்றுவதுண்டு.

உதாரணமாக, ரசிகமணி டி. கே. சி. பழந்தமிழ்ப் பாடல்கள் சிலவற்றையும் கம்பன் பாடல்களையும் தனது சொந்த ரசனையின் அடிப்படையிலும், 'கம்பனது கவித்துவம்' என்னும் அகநிலைப்பட்ட அளவுகோலின் பேரிலும், மனம் போன போக்கில் மாற்றம் செய்தபோது ஏற்பட்ட பிரதிபேதங்கள் குறிக்கோட் பிழைகள் ஆகும்.

மேற்கூறிய இருவகைப் பிழைகளும் பாடங்கள் படியெடுக்கப்படும் பொழுது (அல்லது மீண்டும் மீண்டும் பதிப்பிக்கப்படும் பொழுது) பல்வேறு வழிகளில் எழுகின்றன. இவை ஒருவிதத்தில் தவிர்க்க இயலாதவை என்றும் கூறலாம். ஆனால் இவ்விரண்டிலும் குறிக்கோட் பிழை இலகுவிற்கண்டறிய இயலாததாகும். தற்செயற் பிழைகளை வகைப்படுத்தி அவற்றினிடையே சிற்சில அமைதிகளைக் கண்டு கொள்ளலாம். உதாரணமாக எழுத்துப்பிழைகள் பெரும்பாலும் வடிவொத்த எழுத்து மாற்றம், ஒலிஒப்புடைய எழுத்து மாற்றம் என்பனவற்றால் தோன்றுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நுணுக்கமாக வகுத்து விவரித்தல் கூடும். ஆனால், பிரதிசெய்வோர் அல்லது பதிப்பிப்போர் தமது மனக்கோட்டம், முற்சாய்வு, ஈடுபாடு, மொழிக்கொள்கை முதலிய மாணசீகமான காரணங்களுக்காகச் செய்யும் மாற்றங்கள் எளிதில் வகைப்படுத்தக்கூடியன அல்ல. இவை எழுதுவோரது மனநிலை சம்பந்தமானவை. சம்பந்தப்பட்டவர்களின் 'ஆளுமை' நன்கறியப்படும்போதே, அவர்களது திருத்தங்களுக்கான ஏதுக்களும் அவற்றின் செயற்பாடும் ஓரளவு தெளிவாகும். மொழித்தாய்மை என்னும் நோக்கில் 'கிருஷ்ணன்மீது ஸ்துதி' என்னும் பாடல் தலைப்பை, 'கண்ணனை வேண்டதல்' என்று பதிப்பாசிரியர்கள் (சென்னை அரசாங்கப் பதிப்பு, 1953) மாற்றியுள்ளனர் என்பதை விளங்கிக் கொண்டாலன்றி அப் பிரதிபேதத்திற்குத் தக்க விளக்கம் காண்பது கடினம்.

இப் பொதுக்குறிப்புக்கள் சிலவற்றை மனங்கொண்டு பாரதி பாடல்களின் காணப்படும் பிழைகளுக்குச் சில விளக்க பா.—2

கங்கள் கூற விரும்புகிறேன். தற்செயற் பிழைகள்பற்றி இவ்விடத்தில் நான் அதிகம் எடுத்துரைக்க விரும்பவில்லை. அவை 'அச்சுப் பிழைகள்' என விவரிக்கத் தக்கன. பார்த்த மாத்திரத்தே புலப்படக்கூடியன. உதாரணமாகப் 'பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா...' என்று தொடங்கும் பாடலின் இரண்டாம் அடி, சக்திவெளியீட்டிலே 'தன்மை இன்பம்நற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன' என உள்ளது. ஆனால் 'தன்மை' எனும் சொல் 'தன்மை' என்றே யிருத்தல் வேண்டும் என்பதைக் கண்டுகொள்ள அதிகநேரம் பிடிக்காது. இவை பிழைகளே. எனினும் இலகுவிற் கண்டறியக் கூடியவை.

பாரதியார் பாடல்களில் இன்று மலிந்துள்ளவை குறிக்கோட் பிழைகள் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இவற்றுக்கான ஏதுக்கள் சிலவற்றைப் பார்க்கலாம்.

சென்ற கட்டுரையிலே நான் குறிப்பிட்டிருந்தது போல, பாரதியார் படைப்புக்களில் வடமொழிச் சொற்கள் கலந்திருத்தல் கூடாது என்னும் குறிக்கோளுடைய சிலர் சென்னை அரசாங்கப் பதிப்பிற்கு உதவிய ஆலோசனைக் குழுவில் அங்கம் வகித்தனர். (இவர்களில் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையும், மு. வரதராசனாரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.) இதன் விளைவாகக் கிரந்த எழுத்துக்களும், பல வடமொழிப் பதங்களும் கிரமமாக நீக்கப்பட்டன. உதாரணமாக, மேலே குறிப்பிட்ட 'பெண்மை' என்னும் பாடலில், 'தாயின் பேரும் ஸதியென்ற நாமமும்' என்னும் அடி வருகிறது. ஆனால் அரசாங்கப் பதிப்பில் 'ஸ' எனும் கிரந்த எழுத்து நீக்கப்பட்டு 'ச' என்னும் எழுத்துப் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. (பின்வந்த பிரசுரகர்த்தர்கள் பலர் இத்திருத்தத்தையே பின்பற்றியிருக்கின்றனர்.) ஸ, ஷ, ஹ போன்ற எழுத்துக்களை அப்பதிப்பில் இயன்றவரையில் நீக்கியுள்ளனர் என்பதே உண்மை. 'பிஜித்திவிலே ஹிந்து ஸ்திரீகள்' என்னும் பாடல் தலைப்பை 'கரும்புத் தோட்டத்திலே' என்று மாற்றிவிட்டனர். 'பாரத ஸமுதாயம்' என்னும் தலைப்புடைய பாடல் பிரசித்திபெற்ற

தொன்று. அப்பாடலில், 'ஸமுதாயம்', 'ஸங்கம்', 'தானியங்கள்' முதலிய சொற்களையெல்லாம் வெவ்வேறு வகையிற் பதிப்பாசிரியர்கள் மாற்றியுள்ளனர். இவையெல்லாம் குறிக்கோட்பிழைகள்.

பாரதியார் கவிதைப் பதிப்புக்களிற் காணப்படும் பாடபேதங்களுக்கு மற்றுமொரு முக்கிய காரணம் 'எளிமைப் படுத்தல்' எனும் முயற்சியாகும். பழங்காலத்திலிருந்தே இக்குறிக்கோள் இருந்து வந்துளது என்பதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பழைய ஏடுகளிலே அருஞ் சொற்களுக்குப் பதிலாக எளிமையான சொற்களை ஆங்காங்கே வைத்தமையே எளிமைப்படுத்தலாக அமைந்தது. மிக அருமையாகவே சொற்களைப் பிரித்து எழுதினர். பழங்காலத்தில் சந்திமாற்றங்கள் பாடபேதத்துக்கு ஏறவாக இருந்ததாயினும், இச் சந்தி மாற்றங்கள் சொற்களை எளிமைப்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்கில் எழுந்தன அல்ல.

ஆனால், நவீன பதிப்பாசிரியர்கள் சிலர் சொற்களைப் பிரித்து அச்சிடும் முறையைக் கைக்கொண்டுள்ளனர். பழந்தமிழ்ப் பனுவல்களைப் பதிப்பித்த சில பேரறிஞர்களே, இந் நோக்குடையராயிருந்துள்ளனர். இது தொடர்பாக நான்மணிக் கடிவைப் பதிப்புரையில் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறுவன விஷயத்தைத் தெளிவாக்குகின்றன:

“இந் நூலினைப் பதிப்பிடுதலில் ஒரு சில நியமங்களைக் கையாண்டுள்ளேன். இவற்றைக் குறித்துச் சில ஆண்டுகளாக நான் கருத்துன்றி ஆலோசனை செய்ததுண்டு. புது நியமங்களுக்கு அவசியம் உண்டா என்ற ஐயப்பாடும் இடையிடையே தோன்றியது. ஆங்கிலத்தில் 'சாஸர்' இயற்றிய கவிகளைத் தற்காலத்துள்ளார் பொருளுணர்ந்து கொள்வதற்கு அருமையாயிருத்தல் பற்றி, சொல்லின் எழுத்தமைதியை (Spelling) மாற்றி

அச்சியற்றல் தகுமா? இதுபோன்றது தானே செய்யுளில் சொற்களைப் பிரித்து அச்சிடுதல்? இங்ஙனம் பிரிப்பதால் செய்யுளின் ஓசை கெட்டுவிடுமல்லவா? இவைபோன்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பது எளிதல்ல. ஆனால், பொருள் எளிதில் விளங்கும்படி அச்சியற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கமும் கைக்கொள்ள வேண்டுவதாயுள்ளதே. இருவகை மனப்பாங்கிற்கும் ஒரு சமரசம் ஏற்பட வேண்டியது அவசியம். இந் நெறியில் நான் சிறிது முயற்சி செய்திருக்கிறேன். அனுபவம் பெருகப் பெருக இந் நியமங்கள் திருந்தியமையலாம். செய்யுள் பயிலுவோரின் தொகை அதிகரித்து வரும் இந் நாளில் இந்நியமங்கள் தக்கபடி ஆராயப்பட்டு அனைவருக்கும் உடன்பாடான சில நியமங்கள் ஏற்படக் கூடும். அக்காலம் விரைவில் வரின் நலமாகும்.”

நியமங்களுக்கிடையே சமரசம் காண விழைந்தவையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் சிலவகையான சொற்றொடர்களைப் பிரிக்காமலும், சிலவற்றைப் பிரித்தும் (இவற்றையெல்லாம் விவரமாகக் குறித்தும்), செய்யுள்களில் அரைப்புள்ளி, நிறுத்தப்புள்ளி, ‘கோலன்’ முதலிய குறியீடுகளை அமைத்தும் நூலைப் பதிப்பித்தார். இந் நெறி பெருமளவிற்கு பின்னர் வந்த எஸ். ராஜம் (மர்நே அண்டு கம்பெனி, சென்னை) பதிப்புக்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், பாரதியார் கவிதைகளைப் பொறுத்தவரையில் முற்கூறிய நியமங்கள் எதுவும் முறையாக விவரிக்கப்படாமல் பல்வேறு பதிப்புக்களிலும் வெவ்வேறு வகையில் ‘எளிமைப் படுத்தல்’ நடைபெற்றுள்ளது. அருணா, சக்தி முதலிய ‘மலிவுப் பதிப்பு’ வெளியீட்டகங்கள் பொருள் எளிதில் விளங்கும்படி” சொற்களைப் பிரித்துத் தம்மிச்சைப்படி பதிப்பித்துள்ளன. வெளிவரும் பதிப்புக்கள் யாவும் “சுத்தப் பதிப்பு’ என்று கூறத்தக்க நிலையில் இருக்கும் என்று நாம் கூறவியலாது. ஆனால் இன்றிருக்கும் நிலையில் ஆராய்ச்சி

பூர்வமான சுத்தப் பதிப்பு. ஒன்றுதானும் இல்லாமை பெருங் குறையாகும். எளிமைப்படுத்தலுக்கு ஓர் உதாரணம் காட்டலாம். முன்னர்க் குறிப்பிட்ட 'பெண்மை' எனும் பாடலையே எடுத்துக் கொள்வோம். முற்பட்ட பதிப்புகளிலே,

பெண்ண றத்தினை யாண்மக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயிற் பிறகொரு தாழ்வில்லை
கண்ணைக் காக்கு மிரண்டிமை போலவே
காத லின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா

என்று பாடம் அமைந்துள்ளது. பிந்திய சில மலிவுப்பதிப்புகளிலே,

பெண்ண றத்தினை ஆண்மக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயின் பிறகொரு தாழ்வில்லை;
கண்ணைக் காக்கும் இரண்டிமை போலவே
காத லின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா!

என உள்ளது.

மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்போருக்கு இவ்விரு பாடங்களுக்குமிடையே அதிகம் வேறுபாடு தெரியாமலிருக்கக்கூடுமாயினும், கவனமாகப் பார்ப்போருக்குப் பிரதிபேதங்கள் தெளிவாகும். சமீப காலத்திற் பழந்தமிழ் நூல்கள் பல இவ்வாறு 'எளிமைப்படுத்தப்பட்ட' பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளன என்பது உண்மையே; அது விரும்பத்தக்க ஒரு போக்குமாகும். ஆனால் மூலபாடத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளவும் பயன்படக்கூடிய ஒரு பதிப்பு இருத்தல் இன்றியமையாதது.

சில வருடங்களுக்கு முன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்நூல் வரிசையில் வெளியிடப் பெற்ற திருவாசகப் பதிப்பில் இருவகையான பாடங்களையும் அச்சி யற்றியுள்ளனர். தஞ்சாவூர் பள்ளியகரம் நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த இவ்வெளியீட்டிலே, "கிறந்த

பாடங்களோடு திருந்திய மூலம் சந்திபிரியாமலும் சீர்முதலிய யாப்பமைதி குன்றாதவாறும் பெரிய எழுத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் எதிர்ப்பக்கத்தில் அதற்கு நேராக மூலச்செய்யுளே அனைவர்க்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க நிலையிற் சந்திபிரித்தும் பொருள் இயைபிற்கேற்பச் சீர்வரையறை நோக்காது சொற்களைக் கூட்டியும், தொடர் மொழிக் குறியீடுகளை ஆங்காங்கு இட்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.” இருபகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ள இத்திருவாசகப் பதிப்புப் பல வழிகளிற் சிறப்புடையது. சாதாரணமாகப் பாராயணஞ் செய்வோர் இப்பதிப்பைப் பயன்படுத்தாவிடினும், திருவாசகத்தின் மூலபாடத்தை ஓரளவு திருந்தியுடன் தெரிந்து கொள்வதற்கு உகந்த ‘சுத்தப் பதிப்பு’ இது என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை.

இத்தகைய ஒரு பதிப்பு, பாரதி பாடல்களுக்கு அத்தியாவசியம். இவ்விடத்தில் இன்னுமொன்று கூறுவது பொருத்தமாய் இருக்கும். பெரும்பாலும் இசையுடன் பாடிச் சுவைப்பதற்காகப் பாடப்பட்டனவே பாரதியார் பாடல்கள். கர்நாடக இசையாக அமையாவிடினும் இசைப்பண்பு நிறைந்த பாடல்களைப் பாரதியார் இயற்றினார் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆகையால், இப்பாடல்களின் “இசையமைப்புப் பழுதுபடாவிண்ணம் பதிப்பிக்க வேண்டுவதும் பதிப்பாசிரியருடைய முதற் கடமையாகின்றது.”

பாரதியார் பாடல்களிலே பாடபேதத்திற்கு மூன்றாவது காரணம் கவிஞரே தனது பாடத்தில் அவ்வப்போது திருத்தங்களும் மாற்றங்களும் செய்து கொண்டமையாகும். முதலில் ஏதாவதொரு சஞ்சிகையில் அல்லது பத்திரிகையில் வெளிவந்த பாடல் பின்னர் நூலிற் பிரசுரிக்கப்படும் பொழுது மூல ஆசிரியராலேயே திருத்தப்படுவதுமுண்டு. இப்பொழுது பாரதியார் பாடற்றொகுதிகளில் ‘பாப்பாப் பாட்டு’ என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் பாடல், முதன் முதலில் (மார்ச், 1915) மதுரையிலிருந்து வெளியாகிக் கொண்டிருந்த ‘ஞானபாநு’ என்னும் ஏட்டில் வெளி

வந்தது. சமநிலைச் சிந்தாக அமைந்த அப்பாடலின் மூன்று கண்ணிகள் பிற்பட்ட பதிப்புக்களிற் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. 'ஞானபாநு'வில் வெளிவந்தபின், இப்பாடலும் 'புதிய ஆத்திருடி', 'முரசு' ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுத் தனிநூலாக வெளிவந்தது. இம்மூன்றையும் முதலில் நூலாக வெளியிட்டவர் பரலிசு. நெல்லையப்பர். பின்னர் இம்மூன்று பாடல்களுடன் 'பாரதி அறுபத்தாறு' என்னும் பாடலையும் சேர்த்து, பாரதி பிரசுராலயத்தார் வெளியிட்டனர். பின்னர் அரசாங்கப் பதிப்பில் இவை 'பல்வகைப் பாடல்கள்' என்று பிரிவில் இடம் பெற்றன. பரலிசு. நெல்லையப்பரே, அக்காலத்தில் சுப்பிரமணிய சிவா நடத்திக்கொண்டிருந்த 'ஞானபாநு' பத்திரிகையில் இப்பாடலை வெளியிட்டார் எனத் தெரிகிறது. இந்தப் பின்னணியில் இன்று நாம் காணும் 'பாப்பாப் பாட்டு' மாற்றம் பெற்றிருப்பதற்குத் தக்க காரணத்தைத் துணிய இயலவில்லை. 'ஞானபாநு'வில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு காணப்படுகிறது:

சொல்லி லினிதுதமிழ்ச் சொல்லே - அதைத்
தொழுது படித்திடடி பாப்பா
செல்வம் நிறைந்த ஹிந்துஸ்தானம்—அதைத்
தெய்வமென்று கொண்டாடு பாப்பா.

பிற்பட்ட பாரதி நூல்களிலே,

சொல்லில் உயர்வுதமிழ்ச் சொல்லே—அதைத்
தொழுது படித்திடடி பாப்பா
செல்வம் நிறைந்த ஹிந்துஸ்தானம்—அதைத்
தினமும் புகழ்ந்திடடி பாப்பா.

இத்தகைய பிரதிபேதங்கள் சுவையானவை; சரிச்சைக் குரியவை.

இதே பாப்பாப் பாட்டில் மேலும் இரு பிரதிபேதங்கள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற—எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா—நம்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா.

என்று இன்றைய பதிப்புக்களிற் காணப்படும் கண்ணியின் மூலத்திலே, தனிச்சொல்லும் ஈற்றடியும்

—எங்கள் ஆரிய தேசமடி பாப்பா

என்றுள்ளன.

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்
நீதி உயர்ந்தமதி கல்வி—அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்

என்னும் பகுதியும், மூல வடிவத்திலே

சாதிப் பெருமையில்லைப் பாப்பா—அதில்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்
நீதி தெளிந்தமதி அன்பு—இவை
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்

என அமைந்துள்ளது. பாரதியாரது கவிதைத் திறனாய்வுக்கு இத்தகைய பிரதி பேதங்கள் முக்கியமானவை என்பதில் ஐயமில்லை.

பாரதியார் கவிதைகளிலே பாட பேதங்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களில் ஒன்று அவர் வாழ்நாளிலும் அவர் மறைந்த பின்னும் அவரது நூல்கள் சில வெளியிடப்பட்ட விதமாகும். அவர் இறந்த பின்னரே அவரது கவிதைகள் பெரு நூல்களாகத் தொகுக்கப் பெற்றன. இதனால் கவிஞரே அவற்றைச் சீராக வெளியிடும் வாய்ப்பிருக்கவில்லை. இது முக்கியமான காரணமாகும். அவர் வாழ்நாளில் வெளிவந்த சில நூல்களையும் நேரடியாக அவரே மேற்பார்வை செய்யும் வாய்ப்பும் குறைவாகவே இருந்தது. உதாரணமாகப் பாரதியார் இயற்றிய பாடல்களை, முதன்முதலில் நூல் வடிவில் வெளிப்படுத்தியவர் வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர். 1907ல் 'ஸ்வதேச கீதங்கள்' என்னும் பெயரிற் பாரதியாரின் பாடல்கள் முன்றை அவர் இலவச வெளியீடாகப் பிரசுரஞ் செய்தார். இதில் அடங்கிய "வந்தே மாதர மென்போம்" என்ற கீதத்தின் இறுதிப்பா இப்பொழுது புழக்கத்திலிருக்கும் பதிப்புக்களிற்காணப்படவில்லை. முதற்பதிப்பிலே பாடலின் ஆரவது சரணமாக,

தேவிரம் பாரத பூமி—எங்கள்

தீமைகள் யாவையுந் தீர்த்தருள் செய்வாள்

ஆவி யுடல்பொருள் மூன்றும்—அந்த

அள்ளிப்பொற் ருளினுக் கர்ப்பித மாக்கி (வந்தே)

என்பது இடம் பெற்றிருந்தது. ஆனால் 1919ல் நெல்லை யப்பர் வெளியிட்ட 'நாட்டுப் பாட்டு' என்ற தொகுதியிலே இந்தச் சரணத்தைக் காணவில்லை. பின்வந்த பதிப்புகளில் முதற்பதிப்பில் இல்லாத "புல்லடிமைத் தொழில்

பேணி” என்று தொடங்கும் பா இடம் பெற்றுள்ளது. சித்திரபாரதி என்னும் நூலிலே ரா. அ. பத்மனாபன் கூறுவது போல, “பாரதியாரே பாடல்களைக் கூட்டிக் குறைத்துத் திருத்தினாரே என்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம்.”

கவிஞர்கள் தாம் இயற்றிய பாடல்களைத் திருத்தியோ மாற்றியோ அமைப்பது சாதாரணமாய்க் காணக்கூடிய தொன்றே. பாரதியாரும் பல பாடல்களைக் கூட்டியும் குறைத்தும் சிற்சில மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறார் என்பதும் தெளிவு. ஆனால் இம்மாற்றங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் முந்திய பதிப்புக்களில் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படாமையே மயக்கத்தை உண்டாக்குகிறது. குறிப்பாகத் தேசபக்தியைப் பொருளாகக் கொண்ட பாடல்களிலே பதிப்புக்குப் பதிப்பு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இது அக்காலச் சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கலாமோ என்னும் எண்ணமும் தோன்றுகிறது.

உதாரணமாக, 1907ல் கிருஷ்ணசாமி ஐயர் வெளியிட்ட சிறு நூலை அதற்கடுத்த ஆண்டில் பாரதியார் சற்றுப் பெரிய அளவில் வெளியிட்டார். இப்பதிப்பில் பதினான்கு பாடல்கள் இருந்தன. இதன் இரண்டாம் பாகம் 1909ல் ‘ஐன்மழி’ என்ற பெயரில் வெளியாயிற்று. இதன்பின் சுமார் பத்து வருடங்களாகப் பாரதியார் கவிதைகள்—குறிப்பாகத் தேசபக்திப் பாடல்கள்—தனி நூலாக வெளிவரவில்லை.

சிலகாலம் புதுவையிலே பாரதி குழாஅத்திலே ஒருவராக இருந்து, கவிஞரால் வாஞ்சையுடன் “தம்பி” என்று அழைக்கப்பட்டவரான நெல்லையப்பர் சென்னை திரும்பிய பின், உலகமறியாது உறங்கிக் கிடக்கும் கவிஞரது நூல்களை வெளிக்கொணரப் பெருமுயற்சிகள் செய்தார். அரசியல் சம்பந்தமான ‘ஸ்வதேச கீதங்கள்’ என்னும் நூலை அப்படியே வெளியிடத் தயங்கிய நெல்லையப்பர், ‘தேசிய கீதங்கள்’ போன்ற தலைப்புக்களைத் தவிர்த்து, ‘நாட்டுப் பாட்டு’ என்று பெயரிட்டுச் சில பாடல்களை 1917ல் வெளியிட்டார். அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில்

இடம் பெறாத (திவிரமிக்க) பாடல்கள் சிலவற்றைத் தனியாக அச்சடித்து, நூலை விநியோகிக்கும்பொழுது இரகசியமாகச் சேர்த்து அனுப்பி வந்தாராம். நெல்லையப்பரே 1918ல் 'கண்ணன்பாட்டு' என்னும் நூலையும் வெளியிட்டார். இவை பாரதியின் மேற்பார்வையின்றிச் சிரமமிருந்த சூழ்நிலைகளில் நண்பர்களால் வெளியிடப் பெற்றவை. இக்காரணத்தினாலும் பாடல்களில் பாடபேதங்கள் எழுந்திருக்கலாம் எனக் கருதல் தவறாகாது. பாடல்கள் கூடிக் குறைவதற்கும் இது ஒரு காரணமாய் இருந்திருக்கலாம்.

உதாரணமாக, 1929 ல் பாரதி பிரசுராலயம் வெளியிட்ட 'பாரதி நூல்கள் - கவிதை' என்னும் தொகுதியில் உள்ள 'ஜயபாரதி' என்னும் பாடல், நெல்லையப்பர் வெளியிட்ட 'நாட்டுப் பாட்டு' என்னும் நூலில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. "சிறந்து நின்ற சிந்தையோடு" என்று தொடங்கும் அக்கவிதையின் பிந்திய பதிப்புக்களில் "தேவருண்ணும் நன்மருந்து" எனத் தொடங்கும் பாடற் பகுதி காணப்படுகிறது. நெல்லையப்பர் பதிப்பில் இப்பகுதி எவ்வாறு விடப்பட்டது என்பதை அறியுமாறில்லை. இத்தகைய வினாக்களுக்கு மூலபாடத் திறனாய்வின் மூலமாகவே விடைகாண முடியும். ஆனால் பாரதியாரே செய்த சில மாற்றங்களுக்கும் உதாரணம் காட்டலாம். "வந்தேமாதரம் - ஜய வந்தே மாதரம்" என்று தொடங்கும் பாடல், முதலில் 'இந்தியா' என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்த பொழுது, ஆறுசரணங்கள் இருந்தன. ஆனால் 1908 ல் கவிஞரே வெளியிட்ட 'ஸ்வ தேச கீதங்கள்' தொகுதியில் இப்பொழுது உள்ளதுபோல் நான்கு சரணங்களே இடம் பெற்றன. சென்னை அரசாங்கப் பதிப்பிலே கூறப்பட்டிருப்பதுபோல, "இரண்டு சரணங்களை அவரே விட்டதற்குக் காரணம் விளங்கவில்லை." ஆயினும் முறையாக இதனை ஆராய்ந்தால் காரணம் புலப்படாமற் போகாது. அதுதான் மூலபாடத் திறனாய்வின் பயன்.

கவிஞர்கள் தமது பாடல்களைக் காலத்துக்குக் காலம் திருத்தியமைப்பது தனியாக ஆராயப்படக்கூடிய பொருளா

கும். அதேவேளையில் மூலபாடத் திறனாய்வும் அதற்குத் துணை புரியும். மேனாட்டுக் கவிஞரான, வால்ட்விட்மன் (1819-1892) இங்கு நோக்கத்தக்கவர். அவர் வாழ்நாளிலேயே புல்லின் இதழ்கள் (Leaves of Grass) என்ற அவரது பிரசித்தி பெற்ற நெடும் பாடல் ஒன்பதுமுறை பதிப்பிக்கப்பெற்றது. ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் கவிஞர் பற்பல மாற்றங்களைச் செய்தார்; சில பாடல்களை நீக்குவார்; சிலவற்றை விரித்து எழுதுவார்; சிலவற்றைச் சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து அமைப்பார். சிலவற்றுக்குப் புதிய தலைப்புகள் அளிப்பார். இதனால் ஒவ்வொரு பதிப்பும் தனித்தன்மை கொண்டதாய் இருக்கும் அவர் இறப்பதற்கு முன் இறுதியாக 1892ல் தயாரித்த பிரதியே இக் காலத்தில் 'உத்தியோக பூர்வமான' பதிப்பாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனினும் 1902ல் ஓ. எல். திறிக்ஸ் என்பார், பாடபேதங்கள் அனைத்தையும் கொடுக்கும் "Variorum Readings of Leaves of Grass" பதிப்பை வெளியிட்டார். விட்மன் கவிதைகளின் 'சுத்தப்பதிப்பு' பின்னர் பல ஆராய்ச்சியாளரின் கூட்டுமுயற்சியால் வெளிவந்துள்ள தெனினும், முற்கூறிய 'பாடபேதவளப் பதிப்பு' ஆராய்ச்சியாளருக்கு இன்றுவரை பெரிதும் பயன் படுவதாயிருக்கிறது. இந்நூல் வெளிவந்ததன் பின்னரே விட்மன் கவிதைகள் வளர்ந்த வரலாறு நுட்பமாக ஆராயப் படலாயிற்று. இதுபோன்று பாரதியார் கவிதைகளிற் (பதிப்புக்களிலே) காணப்படும் பாடபேதங்கள் அனைத்தையும் (இடைச் செருகல்கள் உட்பட) அடக்கிய மூலப்பதிப்பு ஒன்று இன்றைய நிலையில் இன்றியமையாததாகும். இதன் பின்னரே வேறு துணைச்சான்றுகளின் உதவியுடன் ஆராய்ச்சி பூர்வமான 'சுத்தப் பதிப்பு' ஒன்றை ஒருவர் தயாரித்தல் சாத்தியமாகும்.

பாரதியார் கவிதைகள் பதிப்பிக்கப்பெற்ற வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது இன்னும் ஒரு செய்தியும் நினைந்து கொளத்தக்கது. தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமன்றி, வேறிடங்களிலும் சில தொகுதிகள் வெளியிடப் பெற்று இருக்

கின்றன. உதாரணமாக, 1914 ல் தென் ஆபிரிக்காவிலே 'தேசிய கீதங்களும் பிற பாடல்களும்,' 'மாதாமணி வாசகம்' ஆகிய இரு நூல்கள் வெளிவந்தன. 1908ல் பாரதியார் வெளியிட்ட 'ஸ்வதேச கீதங்கள்', பின்னர் வெளியிட்ட 'ஜன்ம பூமி' என்ற இரு தொகுதிகளையும் ஆதாரமாய்க் கொண்டு 'தேசியகீதங்களும் பிறபாடல்களும்' என்னும் நூலும், 1910 ல் புதுவையிலே பாரதியார் வெளியிட்ட 'மாதா வாசகம்' என்னும் தொகுப்பை ஆதாரமாய்க் கொண்டு, 'மாதா மணிவாசகம்' என்னும் நூலும் வெளியிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கடல்கடந்த நாடுகளில் வெளியிடப்பெற்ற இத்தகைய நூல்களும் பாடபேத ஆய்வாளருக்கு அவசியமானவை.

பாரதியின் பாடல்களின் மூலப்படிவத்தைப் பற்றி ஆராய்கையில், இன்னொரு செய்தியும் நமது கவனத்திற்குரியது. அண்மையில் பாரதியார் கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிடுவோர் பலராவர். பாரதி நூல்களை வெளியிடுவதில் இப் பதிப்பாளர்களிடையே போட்டி எழுந்துள்ளது என்றும் கருதலாம். தத்தம் பதிப்புக்குத் தனிச்சிறப்புத் தேடுவதில் முனைந்து நிற்கும் சில வெளியீட்டாளர்கள், "இது வரை வெளிவந்துள்ள மற்றவர் வெளியீட்டில் வெளிவராத (பல) புதிய கவிதைகள் இந்த எமது வெளியீட்டில் இடம் பெறுகின்றன என்பதை மசிழ்ச்சியோடு" தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர். (அருணா பதிப்பகம், பதிப்புரை 1968.) "எமது பற்பசையே ஏனையவற்றிலும் வெண்மையாக உங்கள் பற்களைத் துலக்கிப் பாதுகாப்பும் அளிக்கிறது" என்று பாவனைப்பொருள் உற்பத்தியாளர் சந்தையில் அறிவிப்பதுபோல இருக்கிறது இக்கூற்று.

அருணா பதிப்பகத்தினர் இருபத்தெட்டுப் புதிய பாடல்களைக் கண்டுபிடித்துப் பிரிகரித்திருப்பதாக உரிமை பாராட்டுகின்றனர். முயற்சி வரவேற்கத்தக்கதே. காலந்தோறும் 'புதிய' பாடல்கள் வெளிச்சமாதல் இயல்பே. மூலமுடுக்குகளில் சிறு சஞ்சிகைகளில் முடங்கிக் கிடக்கும்

பாரதி பாடல்கள் தொகுதிகளில் இடம் பெறுதல் அத்தியாவசியமே. ஆனால் அதற்கும் நெறி முறைகள் உண்டு. நேர்மையான ஆர்வத்துடன் விஷமத்தனமும் வேடிக்கை பார்க்கும் பண்பும் கவந்து வருவதுண்டு. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் முன்னோடி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேளையில் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாத ஐயர் முதலியோருக்கே பழந்தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றின் பெயர்கள் சரிவரத் தெரியாத சூழ்நிலையிலே, சில தமிழ் 'ஆர்வலர்கள்' விநோதமான பெயர்களுடன் சிலபல 'பழந்தமிழ்' நூற்பிரதிகளைப் பற்றிப் பேசலாயினர். உதாரணமாக த.மு. சொர்ணம்பிள்ளை என்பவர் 'இன்னிலை', 'ஊசிமுறி' முதலிய நூல்களைத் தாமே இயற்றிப் பழந்தமிழ் நூல்கள் எனப் பறை சாற்றினார். பிற்பட்ட ஆராய்ச்சிகளினால் இப்பொய்மை ஐயத்திற்கு இடமின்றி அம்பலப்படுத்தப்பட்டதெனினும், இலக்கிய உலகிலே சிலகாலம் குழப்பத்தையும், மயக்கத்தையும் உண்டாக்கியது என்பதில் ஐயமில்லை. இதுபோன்ற நிகழ்வுகளிலிருந்தும் பாரதி நூல்கள் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும், வெளியிடப்பெற்ற சஞ்சிகைகளிலிருந்து விடுபட்ட கவிதைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வது நியாயமானதே. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் (எவ்வளவுதான் மதிப்புக்குரியவராயினும்) வைத்திருந்ததாகக் கூறப்படும் கையெழுத்துப் பிரதிகளை மிகவும் கவனமாகவே கையாள வேண்டும். அது மட்டுமன்று. இது விஷயத்தில் மூலங்களை விவரிக்கும் மனப்பாங்கும் விரும்பத்தக்கதாகும்.

ஒருதாரணம் காட்டலாம். "அந்த எமது வெளியீட்டில் மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன" என்று அருணா பதிப்பகத்தார் பெருமையுடன் அச்சிட்டுள்ள பாரதியார் பாடல்கள் சில பாரதி புதைபடிமங்களும் நூலிலே பாரதி அன்பர் பத்மனாபனால் ஏலவே தொகுக்கப் பெற்றவை. அவற்றிற் சிலவற்றைத் தக்க விளக்கக் குறிப்புக்கள் இன்றி அருணா பதிப்பகத்தார் 'மொட்டையாக'ப் பிரசுரித்திருப்பது

கவலைக்குரியதாகும். காட்டாக “இந்தத் தெய்வம் நமக் க நு கூலம்...” என்று தொடங்கும் பாடல், அருணா பதிப்பில் தலைப்பும் இல்லாமல், “அமரர் பாரதியார் அவரது மூத்த புதல்வி தங்கம்மாள் அவர்கள் ருதுவான நாள் அன்று பாடியது” என்ற குறிப்புடன் மாத்திரம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், ரா. அ. பத்மநாபன் தனது தொகுப்பிலே பயன் தரும் தகவல்களைத் தந்துள்ளார். மூலபாடத் திறனாய்வுக்கு முக்கியமான தகவல்கள் தொகுப்பாகிரியரது குறிப்பிற் காணப்படுவதால் அதை இங்கே தருகிறேன்.

புதுவையில் ‘இந்தியா’ பத்திரிகையை நடத்தியவரும் பாரதி, வ. வெ. சு. ஐயர், அரவிந்தர் முதலிய ‘சுதேசிக், தலைவர்களுக்குப் பெருந்துணையாக இருந்தவருமான ஸ்ரீ மண்டயம் ஸ்ரீ நிவாசாச்சாரியாரின் புதல்வி யதுகிரி அம்மாள் எழுதிவைத்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து கிடைத்த பாடல் இது.

இப்பாடலின் பிரதியைத் தாம் பாரதியாரிடமிருந்து பெற்றதாகவும், பாரதியாரின் மூத்த புதல்வி தங்கம்மாள் ருதுவான தினம் இது பாடப் பெற்றதாகவும் யதுகிரி அம்மாள் தமது பாரதி நினைவுகள் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அந்நூலில் வெளிவந்துள்ள இப்பாடல், பாரதி பாடல் தொகுதிகளிற் சேரவில்லை.”

பத்மநாபன் குறிப்பிடும் பாரதி நினைவுகள் என்னும் நூல் 1954ல் வெளிவந்தது. பாரதி புதையல் 1958ல் வெளிவந்தது. இவையிரண்டிலும் இப்பாடல் போதிய குறிப்புரைகளுடன் வெளிவந்திருக்கவும், அருணா பதிப்பு விவரங்கள் கொடுக்காதது பெருங்குறையென்றே கருதவேண்டும்.

மூலபாடத் திறனாய்வுள்ளு ஒருவனுக்கு இவ்விடத்திற் பல சிக்கல்கள் தோன்றும். முதலாவது, இப்பாடல் அச்சில் பாரதி காலத்தில் வெளிவராதது. கையெழுத்துப் பிரதி

யாக யதுகிரி அம்மாளிடம் இருந்திருக்கிறது. அவரிடம் இருந்து நூலில் அச்சிடப் பெற்றது. பாரதியார் கையெழுத்தில் இருந்ததா, அல்லது அம்மாள் அவர்கள் செய்து கொண்ட பிரதியா? ஏனெனில், யதுகிரி அம்மாள் “புதுவையில் பாரதியார் இருந்த சமயம் சிறுமியாக இருந்தவர்”. பாரதியாரைப் பற்றிய சிறுவயது மணப் பதிவுகளையே பின்னோக்கி 1938-39 இல் எழுதி நூலாக்கினார். ஆகையால் இப்பாடலை அணுகுவதிலும் அங்கீகரிப்பதிலும் சாவதானம் அவசியம். இது போலவே சக்தி வெளியீட்டில் “புதிதாகச் சேர்க்கப்பெற்ற பாடல்கள்” என்ற பிற்சேர்க்கையில் ‘இளசை ஒருபா ஒருபுது’ என்னும் பாடல் காணப்படுகிறது. “இந்தப் பாடல் இதுவரை அச்சேராதது. இதனைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த அன்பர் பாரதியாரின் பள்ளித் தோழரான காந்திமதிநாதபிள்ளை அவர்களின் புதல்வர் ‘இசைமணி’ கா. சங்கரனார்” என்ற குறிப்பு மட்டும் உள்ளது. இவையெல்லாம் மூலபாடத் திறனும் வாளானது கூர்ந்த ஆராய்ச்சிக்கு உரியவை.

பாரதியார் படைப்புக்களையும், கடிதங்களையும், பாரதியாருடன் தொடர்புடைய பலவகைப்பட்ட விஷயங்களையும் சேகரிப்பதிலே பல்லாண்டுகள் உழைத்து வந்துள்ள ரா.அ. பத்மநாபன் அவர்கள் 1957-ல் சித்திரபாரதி என்னும் நூலை வெளியிட்டார். அந்நூலுக்கு முன்னுரையாக அமைந்திருக்கும் 'நூல் தோன்றிய கதை'யில் ஆசிரியர் பின் வருமாறு கூறுகிறார்:

“இன்றும் கூட, பல அபூர்வமான ‘பாரதிச் சுவடுகள்’ எதிர்பாராதபடியெல்லாம் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். உதாரணமாக இந்நூலின் விஷயப் பக்கங்கள் அச்சாகி வந்த சமயம், பாரதி 1907ல் வெளியிட்ட ‘எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை’, ‘புதிய கட்சியின் கொள்கைகள்’ என்ற இரு கிடைத்தற்கரிய பிரசுரங்களின் பிரதிகள் கிடைத்தன. மேலும், காணாமற்போய்விட்டதெனக் கருதப்பட்ட ‘சந்திரிகையின் கதை’ கடைசி இரு அத்தியாயங்களின் கையெழுத்துப் பிரதி கிடைத்துள்ளது—பாதியாய்க் கிழிந்து.

இதிலிருந்து ஒன்று நிச்சயமாய்த் தெரிகிறது. போன காலதாமதமெல்லாம் போகட்டுமென்று நாம் இப்போதாவது விரிவானதோர் தேடுதல் முயற்சியை மேற்கொண்டோமானால் இன்றுகிடைத்திராத இன்னும் பல பாரதி எழுத்துக்கள் கிடைப்பது சாத்தியமே. ஆனால் தனிப்பட்ட ஒருவரது முயற்சி மட்டும் போதாது.”

அநுபவத் தெளிவுடன் இவ்வாறு கூறியுள்ளார் ஆசிரியர்-
இன்றுவரை 'புதிய' விஷயங்கள் கிடைத்தவண்ணமிருக்கின்றன. உதாரணமாக அண்மையில் (தாமரை, செப்டம்பர் '73) பாரதியார் கவிதை ஒன்றும், கட்டுரை ஒன்றும் திரு. சிதம்பர ரகுநாதன் முயற்சியால் கண்டெடுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. 'தொழில் முறை: கர்மயோகம்' என்னும் கவிதை பின்வரும் குறிப்புரையுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

“இதுவரை வெளிவந்துள்ள பாரதியின் கவிதைத் தொகுப்பு, எதிலும் இடம்பெறாத பாரதியின் புதிய கவிதை இது. பாரதியின் ஜீவிய காலத்திலேயே பாரதியின் கவிதைகளைத் தேன்போல் சேகரித்து எழுதி வைத்து வந்த பாரதி பக்தர்களில் ஒருவரும் தேசபக்தருமான காலஞ்சென்ற திருநெல்வலி எஸ். முத்தையாபிள்ளையவர்கள் எழுதி வைத்திருந்த பாரதி கவிதைகளிலிருந்து கண்டெடுத்த கவிதை இது.”

இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் 'புதிய' கவிதைகள் கண்டெடுக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்துறையில் முன்னின்று உழைத்துவரும் பத்மநாபன், ரகுநாதன், வி.ஜி. சீனிவாஸன் முதலியோர் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இங்குதான் மூலபாடத் திறனும்வும் இன்றியமையாததாகிறது. முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று, புதிதாய்க் கண்டெடுக்கப்படும் பாரதி பாடல்களைத் தக்கபடி பரிசோதித்தும், அவற்றின் நம்பகத் தன்மையை நிறுவியும், தகுந்த விளக்கவுரைகள் எழுதியும் வெளியிடல் ஆவசியகம்.

இதுவரை பாரதியார் கவிதைகளிலே பாடபேதங்கள் ஏற்படுவதற்கான முக்கிய காரணங்கள் சிலவற்றைப் பார்த்தோம். இனி, கவிஞரே செய்த திருத்தங்களினால் ஏற்பட்ட பாடபேதங்கள் குறித்துச் சிறிது கூறவேண்டும். கவிஞரது கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசோதிப்போர்க்கு இவ்விதப்பம்

பற்றிய உணர்வு இன்றியமையாதது. ஒருதாரணங் காட்டலாம். 'பாரத மாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி, என்னும் பாடல் முதன்முதலிற் சூரியோதயம் என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. முதற்பாட்டில் இரண்டாவது அடியாக,

“எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
யெழுந்து விளங்கிய தறிவெனும் பரிதி”

என்றே பாரதியார் இயற்றியிருந்தார். பின்னர் பரவி சு. நெல்லையப்பரின் யோசனையின்படி, பரிதி என்ற சொல்லை நீக்கிவிட்டு, இரவி என்ற சொல்லை அந்த இடத்தில் அமைத்துக்கொண்டார். கவிஞர் செய்த மாற்றத்துக்கு இன்னுமோர் உதாரணம் பார்க்கலாம் பாஞ்சாலிசபதம் தொடக்கத்தில் ஸரஸ்வதி வணக்கம் என்னும் பகுதியில் “வேதத் திருவிழியாள்.....” என்று தொடங்கும் (நாண்காம்) பாடல் கவிஞரது கையெழுத்துப் பிரதியில் அடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அச்சில் வந்த நூல்களிலெல்லாம் அப்பாடல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. கையெழுத்துப் பிரதியில் இப்பாடலை நீக்கிய கவிஞர், பின்னர் நூல் அச்சேறுகையில் தன் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டாரா அல்லது பதிப்பித்தோர் சேர்த்துக் கொண்டனரா என்பது அறுதியாய்க் கூறப்பட இயலாதவை. இவை மூலபாடத் திறனாய்வினாலேயே விளக்கமுறலாம். இதைப்போலவே இன்னுமொரு உதாரணங் காட்டலாம். “மோகத்தைக் கொன்றுவிடு-அல்லாலென்றன் மூச்சை நிறுத்திவிடு” என்று தொடங்கும் மஹாசக்திக்கு விண்ணப்பம் கவிதையில் மூன்றாம் பாடலின் முதலிரண்டடிகள் பின்வருமாறே இப்பொழுதுள்ள பதிப்புகளிற் காணப்படுகின்றன.

உள்ளம் குளிராதோ—பெய்யாணவ

ஊன மொழியாதோ?

கள்ள முருகாதோ—அம்மா பக்திக்

கண்ணீர் பெருகாதோ?

1910ஆம் வருடம் நவம்பர் மாதத்திற் பாரதியாரின் கவிதைத் தொகுதியொன்று வெளியிடப் பெற்றது. அப் பதிப்பில் மேலேயுள்ள மூன்றாவது பாடலின் முதலிரண்டடிகள் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.

கள்ள முருகாதோ—அம்மா பக்திக்
கண்ணீர் பெருகாதோ
உள்ளம் தெளியாதோ—பொய்யாணவ
ஊன மொழியாதோ?

இம்மாற்றமும் கவிஞரே செய்ததொன்றே அல்லது பின்வந்த பதிப்பாசிரியர்கள் செய்ததா என்பது இப்பொழுது நன்கறியப்படாததொன்றாகும்; ஏனெனில் பாரதியார் வாழ் நாளில் வெளிவந்த பின் 1930ஆம் ஆண்டிலேயே இப்பாடல் மீண்டும் நூற்றொகுதியொன்றில் இடம்பெற்று வெளிவந்தது. நாம் மேலே காட்டியன போன்ற மாற்றங்களும், திருத்தங்களும் (உண்மையில் இவற்றைப் பாடபேதங்கள் என்றே கொள்ளவேண்டும்) எப்பொழுது எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்பது நுனித்தாராயப்பட வேண்டிய விஷயமாகும்.

இதுகால வரை, எத்தனையோ பதிப்புக்களில் பாரதி படைப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன; எனினும் மூலப்பிரதிகளைத் தேடியும் ஒப்புநோக்கியும் ஓரளவுக்கேனும் ஆராய்ச்சி நெறிகளைக் கடைப்பிடித்துப் பாடல்களை அச்சிட்டுக் கொண்ட பதிப்புக்கள் மூன்றே ஆகும். ஏனையவை உண்மையில் “மறு அச்சுக்களே; பதிப்புக்கள் அல்ல.” திருத்தமான பாடத்தை மனங்கொண்டு வெளிவந்த பதிப்புக்களில் முற்பட்டது, பாரதி பிரசுராலயத்தார் 1929ல் வெளியிடத் தொடங்கிய பாரதிநூல்கள் வரிசையாகும். தேசிய கீதங்கள் (1929), தோத்திரப்பாடல்கள் (1930), வேதாந்தப் பாடல்கள் (1930) என்று சிறுச்சிறு தொகுதிகளாய் வெளியிட்டுப், பின்னர் இரு பெரு நூல்களாக (பாரதிநூல்கள்—காவியங்கள், பாரதிநூல்கள்—வசனங்கள்) அனைத்தையும் தொகுத்து வெளி

யிட்டனர். பாரதி பிரசுராலயத்தினர் பாரதியாரின் குடும்பத்தினர் சிலரின் உதவியையும், சுத்தானந்த பாரதியார், தேசிக விநாயகம்பிள்ளை ஆகியோரது உதவியையும் பெற்றுத் தமது நூல்களை வெளியிட்டனர் எனத் தெரிகிறது. “எஸ். தேசிக விநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் கண்டறிந்த பாடபேதங்களும் அவர்கள் சரியானவையென்று ஊகித்தறிந்த பாடபேதங்களும் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன” என்று தோத்திரப்பாடல்கள் அநுபந்தத்திற் காணலாம். 1929ஆம் ஆண்டுக்கு முன் வெளிவந்த (ஸ்வதேச கீதங்கள், ஜன்மபூமி, 1910ஆம் வருடம் பாரதியார் வெளியிட்ட பாடல்தொகுதி, மாதாமணிவாசகம், நாட்டுப் பாட்டு) நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு பாரதி பிரசுராலயத்தினர் தேசீயகீதங்கள் தொகுதியைப் பதிப்பித்தனர். எனவேதான் “இவ்வாறான ஐந்து நூல்களையும் ஒப்பு நோக்கி இப்பகுதி அச்சிடப் பெற்றது” என்று குறிப்பிட்டனர். இப்பதிப்பில் பாடபேதங்கள் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், அவை முந்திய பதிப்புக்களிற் காணப்பட்டனவேயன்றி, துணைச்சான்றுகளின் உதவியுடன் நிச்சயிக்கப்பட்டன அல்ல. அதுமட்டுமின்றி, தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை முதலியோர் “முழுநேர”ப் பதிப்பாகிரியர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள் அல்லர். ஆங்காங்கே அவர்கள் குறித்து வைத்திருந்த சில பாடங்கள் அப்பதிப்பிற் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன என்பதே பொருத்தமாகும்.

1949இல் பாரதி நூல்களின் பதிப்பு உரிமையைப் பாரதியாரின் சகோதரிடமிருந்து சென்னை அரசாங்கத்தார் வாங்கியதை யடுத்தும், ஏ.வி. மெய்யப்பச் செட்டியாரிடமிருந்து பாரதி பாடல்களின் ஒலிப்பதிவு உரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டதை யடுத்தும், 1950இல் சென்னை அரசாங்கத்தாரால் ‘பாரதி நூல்களின் பதிப்புக் குழு’ ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, சி. விசுவநாதஐயர், கி. சுவாமிநாதன், ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி (கல்கி) என்போர் பதிப்புக்குழுவில் பணிபுரியும் பொழுது, பரலி சு.நெல்லையப்பர், கி.வா. ஜகந்நாதன், மு.வரதராசன், ரா.பி. சேதுப்

யிள்ளை ஆகியோர் 'ஆலோசனைக்குழு'வில் அங்கத்துவம் வகித்தனர். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குமிடத்து மதிப்புக் குரிய இப்பெரியோர்கள் சுத்தமான மூலபாடத்தை நிர்ணயிப்பதிலும் பார்க்க, "பாடல்களை வரிசைப்படுத்துவதிலும், சிற்சில தலைப்புக்களை மாற்றி அமைப்பதிலுமே" கூடுதல் கவனஞ் செலுத்தினர் எனலாம். மொழித் தூய்மை நோக்கும் இவர்களிற் சிலரை உந்தியது என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆயினும் அரசாங்கப் பதிப்பிலே பாடபேதங்கள் தொடர்பான அநுபந்தத்தில் பின்வரும் குறிப்புரை காணப்படுகிறது.

“இந்நூல் அச்சாகி வருங்காலத்து நேர்ந்த பல ஐயங்கள் குறித்துப் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்களிடத்தும், கவிமணி சி. தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்களிடத்தும் கேட்டபோது, அவர்கள் இருவரும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துதவினார்கள். கவிமணி அவர்கள் திருத் தங்கள் பல குறித்து வைத்திருந்த தமது பாரதி நூல்களின் முதற்பதிப்புப் பிரதியையும் தந்தார்கள். இவற்றால் பல இடங்கள் மூல பாடத்தில் திருத்தம் பெற்றன.”

அரசாங்கப் பதிப்புடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களுள், பாடபேத ஆராய்ச்சியிற் பயிற்சியும் அநுபவமும் பெற்றிருந்தவர் கி. வா. ஜகந்நாதன் ஒருவரே எனத் துணிந்து கூறிவிடலாம். அவரும் 'ஆலோசனைக் குழு'விலேயே கடமையாற்றினார். பாடபேத ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞரான வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களிடம் “ஐயங்கள் குறித்துக் கேட்ட போதும்” அவர் குறித்துத் தவிய திருத்தங்களாக எவையும் இடம்பெற்றிருக்கக் காணோம். ஆகவே அவரிடம் கேட்கப்பட்டது சம்பிரதாயத்தை அநுட்டித்த அளவுக்கு மாத்திரமே எனக்கொள்ளல் தவறாகாது. எனவே, பாடபேதங்கள் பல குறிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், மூலபாடத் திருத்தம் பற்றிய பிரஸ்தாபம்

நூலிலே காணப்பட்டனும், அதற்கு வேண்டிய ஆய்வாளரும் அகவமைதியும் அரசாங்கப் பதிப்பு முயற்சிக்கு வாய்க்கவில்லையென்றே தோன்றுகிறது. பின்னாலில் மர்றே கம்பெனி (எஸ். ராஜம் பதிப்புக்கள்) சிலவற்றுக்கு வையா புரிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆற்றிய அருஞ்சேவையை எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது, அரசாங்கப் பதிப்பு அவ்வாராய்ச்சியாளரைத் தகுந்தபடி பயன்படுத்தத் தவறியது என்பதில் தவறிருக்காது. ஆயினும், இதுகாறும் வெளி வந்துள்ள பதிப்புக்களில் அரசாங்கப் பதிப்பே பாடபேத ஆய்வுக்குப் பெருந் துணைபுரிவதாக இருக்கிறது என்பதையும் இவ்விடத்திற் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

இதற்குப்பின் 1969ல் மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனி வெளியிட்ட பாரதியார் கவிதைகள் என்னும் நூலைக் குறிப்பிடலாம். பதிப்புரையில் பின்வருங் குறிப்புக் காணப்படுகிறது:

“இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலைப் பதிப்புச் செய்யுங்கால் பழைய பதிப்புப் பிரதிகளை ஒப்பு நோக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக அப்பழைய பதிப்புக்களில் காணப்பட்ட பாடபேதங்கள் கவிமணி அவர்கள் கண்டறிந்த பாடபேதங்கள், குறிப்புரைகள், ஸமர்ப்பணங்கள், முன்னுரைகள் முதலியன இப்பதிப்பில் இடம் பெற்றால் பொருத்தமாயிருக்கும் எனக் கருதி, அவற்றினை உரிய இடங்களில் இணைத்துள்ளோம். இது இந்நூலின் தனிச் சிறப்பு எனலாம்.”

இப்பதிப்பிற்குக் காலஞ் சென்ற பாரதிபக்தர் திருலோக சீதாராம் அவர்களும், ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்களும் உதவியிருப்பதாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்பதிப்புக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தன் கூறுவதும் கவனிக்கத் தக்கது.

“பாரதியின் பாடல்கட்குப் பாடபேதம் உண்டு என்பதைப் பலரும் அறியார். முன்னர் கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையவர்கள், ஓரளவு இப்பாடபேதங்களுடன் பதிப்பித்தார்கள் அவற்றையெல்லாம் ஒப்புநோக்கித் தேவையான பாடபேதங்களையும் அடிக்குறிப்பாக இட்டு இப்புதிய பதிப்பு வெளிவருகிறது.”

இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் துணையும், நேர்மையான நோக்கும் இப்பதிப்பாளருக்குக் கிடைத்திருப்பினும், மூலபாடத் திறனாய்வில் முன்னேறிச் சென்றுள்ளனர் என்பதற்கில்லை.

இதனை இரண்டொரு உதாரணங்கள் மூலம் நிறுவுவோம். 1909-ல் வெளிவந்த ‘ஜன்ம பூமி’ என்ற சிறுநூல் புதுச்சேரியிலிருந்த சைகோன் கிண்ணையா அச்சகத்தில் அச்சிடப் பெற்றது. பாரதியாரே வெளியிட்டமையால் அப்பதிப்பிற்குத் தனிமதிப்பும் கிறப்பும் உண்டு. மூலபாடத் திறனாய்வாளர் அதற்கு முதன்மை அளித்தல் வேண்டும். அப்பதிப்பில் உள்ள பாடல்கள் மெர்க்குரி பதிப்பில் பெருமளவிற்கு மூலத்தையொட்டியனவாயிருப்பினும், ஆங்காங்கு பாடபேதங்களும் காணப்படுகின்றன. கிரந்த எழுத்துக்களை நீக்குதல் என்ற கோட்பாடு அல்லது குறிக்கோள் மெர்க்குரி பதிப்பிலும் சிற்சில இடங்களிலே செயற்பட்டிருக்கிற தென்றே தோன்றுகிறது. உதாரணமாக, மூலப்பதிப்பில், ஸமர்ப்பணம், முகவுரை ஆகியவற்றின் கீழ் வி. சுப்பிரமணிய பாரதி என்றே கவிஞர் பொறித்திருக்கிறார். ஆனால் மெர்க்குரி பதிப்பில் சி. சுப்பிரமணிய பாரதி என்றே காணப்படுகிறது. இன்னும் ‘ஸர்வ சுபங்கள்’ என்பது, ‘சர்வ சுபங்கள்’ என்றும், ‘கக்ஷியார்’ என்பது ‘கட்சியார்’ என்றும், ‘ஸ்வதந்’ திரம்’ என்பது ‘சுதந்திரம்’ என்றும் காணப்படுகின்றன. வேறு வகையான பாடபேதங்களும் உண்டு. ‘விவேகாநந்தர்’ என்பது ‘விவேகானந்தர்’ என்றும், ‘பெங்காளிபாஷை’ என்பது ‘வங்காளி பாஷை’ என்றும், ‘இராகம்’ என்பது ‘ராகம்’

என்றும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு, பாடல் தலைப்புகள், சந்தி பிரிக்கும் முறை முதலியவற்றிலும் பேதங்கள் பெரிதும் காணப்படுகின்றன. மெரிக்குரி பதிப்பில் சில பாடல்கள் 1937-ம் வருடப் பதிப்பையொட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அதிகாரபூர்வமான முந்திய பதிப்பு இருக்கையில், பிந்திய பதிப்பைப் பின்பற்றுவதற்குரிய காரணம் கூறப்படவில்லை. நமக்கும் புலப்படுமாறில்லை. இத்தகைய உதாரணங்களை விரித்துரைப்பதில் பயனில்லை. தற்சமயம் கிடைப்பனவற்றுள் விதந்துரைக்கத்தக்கதாயுள்ள மெரிக்குரி பதிப்பிற்கூடத் திருத்தமடைய வேண்டிய அம்சங்கள் பல உள்ளன என்பதே இவ்விடத்தில் மனங்கொள வேண்டிய செய்தியாகும்.

முந்திய பதிப்புக்கள் மட்டுமன்றி, கையெழுத்துப் பிரதிகள், கவிதைகள் வெளி வந்த பத்திரிகைகள், பாடல் சேகரிப்போர் பிரதிகள், மேற்கோள்களாய் எடுத்தாண்டோர் பாடல்கள் முதலிய பலவேறு பாடாந்தரங்களையும் பலவாறு நுணுகி ஆராய்ந்தே மூலபாடம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இலக்கண, யாப்பு அமைதிகள் முதலியனவும் கவனிக்கற்பாலனவே இவற்றை ஆலோசகர்கள் மாத்திரம் சாதித்துவிட இயலாது. பல ஆய்வாளரது கூட்டு முயற்சியால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பணிகள் இவை.

“நமது மொழிக்கும் நமது சமுதாயத்துக்கும் புத்துயிர் அளித்தவர் பாரதியார்” என்று அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. மொழிக்குப் புத்துயிர் அளித்தமையைச் செம்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அவரது பாடல்களின் சுத்தமான வடிவம் நமக்குத் தெரியவேண்டும். அது இன்றைய காலகட்டத்தில் அத்தியாவசியமாகும். இறுதியாக ரா. அ. பத்மநாபன் அவர்களின் கூற்று ஒன்றுடன் இக்கட்டுரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

“பழைய பத்திரிகைகளும் கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளும் கல்வெட்டுக்களல்ல, அஜாக்கிர பா.—3

தையையும் கால வேகத்தையும் எதிர்த்த நிற்கு
எளிதில் சேதப்பட்டு அழிந்து போகும் தன்மை
வாய்ந்த அவைகளைக் காலத்தில் தேடிக்காப்போ
மானால் நாமும் பயனுறுவோம், எதிர்கால சந்ததி
யாரும் நம்மை வாழ்த்துவர். ஒரு முந்திய தலை
முறை பாரதியை அறியாது தவிக்கவிட்டதென
அங்கலாய்க்கிறோம். அன்று பாரதிக்கு நேர்ந்த கதி
இன்று அவரது எழுத்துக்களுக்கு நேர்ந்து வருகிறது.
இதற்கு இன்றைய தமிழ்த் தலைமுறை சரியான
வழி செய்ய வேண்டாமா?

சித்திரபாரதி என்ற நூலில் அவர் பதினேழு வரு
களுக்கு முன் எழுதியவை இன்றும் பொருத்தமாயுள்ள
பாரதியின் பாடல்களையும் (ஏனைய எழுத்துக்களையும்) ப
திரமாகச் சேகரிப்பதோடு, பாட பேதங்களையும் பழு
ஆராய்ந்து உண்மைப் பாடங்காண்பது இன்றைய தலை
யினரின் தலையாய கடமையாகும்.

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

தவணைத்தாள்.

சே. எண் : 220711 ப. எண் :

வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)	வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)